

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

judecători – Craiu Nicolae, Burduh Victor, Filincova Svetlana și Bejenaru Iurie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, de către succesorul părții vătămate, Deleu Neli și de către avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca din 24 iunie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Pelevaniuc Maxim Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 18.12.2015 – 24.06.2017;

2. Instanța de apel: 13.07.2017 – 26.02.2018;

25.02.2019 – 17.10.2019;

3. Instanța de recurs: 23.11.2018 – 18.12.2018;

29.0.2020 – 21.07.2020.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 24 iunie 2017, Pelevaniuc Maxim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal și conform prevederilor art. 60 Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal pentru infracțiunea respectivă.

A fost recunoscut vinovat Pelevaniuc Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal și conform prevederilor art. 60 Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal pentru infracțiunea respectivă.

A fost recunoscut vinovat Pelevaniuc Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, numindu-i pedeapsa sub formă de 8 (opt) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

A fost recunoscut vinovat Pelevaniuc Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal numindu-i pedeapsa sub formă de 4 (patru) ani închisoare.

Potrivit prevederilor art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Pelevaniuc Maxim i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material integral și s-a dispus încasarea de la inculpatul Pelevaniuc Maxim în beneficiul succesorului părții vătămate decedate, Deleu Neli prejudiciu material în cuantum de 68 446,85 mii lei (șaizeci și opt mii patru sute patruzeci și șase lei, optzeci și cinci bani) lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral înaintat de succesorul părții vătămate decedate, Deleu Neli cu dispunerea încasării de la inculpatul Pelevaniuc Maxim în beneficiul succesorului părții vătămate decedate, Deleu Neli a sumei de 300 000 (trei sute mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpatul Pelevaniuc Maxim a fost condamnat pentru faptul, că dânsul, în noaptea spre 14.01.2015, aproximativ la ora 00:00, având scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține permis de conducere de categoria respectivă, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a condus automobilul de model „Opel Vectra”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, deplasându-se pe traseul cuprins dintre satul Ivanovca, r-l Florești până în or. Florești, astfel încălcând cerințele prevederilor art. 10 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție este obligat să înmâneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus și cerințele prevederilor art. 14 lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere care stipulează că, conducătorul de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Tot el, inculpatul Pelevaniuc Maxim, la 14.01.2015 în jurul orei 04:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, aflându-se la volanul automobilului de model

„Opel Vectra”, cu numărul de înmatriculare xxxxx și deplasându-se în or. Florești pe str. Mihai Eminescu în direcția str. Alexandru cel Bun, ignorând cerințele Regulamentului circulației rutiere, prevăzute de pct. 10 ce prevede că persoana care conduce un vehicul trebuie: ...alin. (1) lit. b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; alin. (2) să posede... lit. a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria care face parte autovehicolul condus, precum și prevederile aceluiași Regulament prevăzute de pct. 14 lit. a) ce prevede că conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe drum în care se afla autoturismul în momentul respectiv, încălcând prevederile Regulamentului circulației rutiere prevăzute de art. 45 alin. (1) lit.a), b), și d) care stipulează că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră, alin. (2) „...în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, drept rezultat al încălcărilor comise, nu a redus viteza ca să poată opri la apariția obstacolului de față și anume a pietonului Capbătut Dan, care la acel moment se afla în poziție culcată pe partea carosabilă, nu a manifestat prudență sporită și ca urmare a acestor acțiuni neglijente a comis lovitura acestuia cu automobilul condus, care a fost blocat între partea inferioară a traversei motorului și partea carosabilă, după care a continuat deplasarea pe o distanță de aproximativ 1342 metri, unde la intersecția străzilor Mihail Eminescu și Alexandru cel Bun din or. Florești a oprit mijlocul de transport condus.

În rezultatul accidentului de circulație, lui Capbătut Dan i-au fost cauzate, conform concluziilor din raportul de expertiză medico-legală nr. 55 din 16.04.2015, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au influențat direct cauza decesului.

Tot el, inculpatul Pelevaniuc Maxim, continuându-și acțiunile criminale, la 14 ianuarie 2015, în jurul orei 04:00, conducând automobilul de model „Opel Vectra”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, pe strada Mihai Eminescu din or. Florești și încălcând prevederile pct. 10, 14, 45 al Regulamentului circulației rutiere, a lovit pietonul Capbătut Dan, care în rezultatul leziunilor corporale primite a decedat în Spitalul raionului Florești la data de 14.01.2015, în jurul orei 08:20, astfel, provocând urmările indicate la art. 264 alin. (3) Cod penal, și anume, decesul unei persoane, iar ulterior având scopul eschivării de răspundere penală pentru fapta comisă, încălcând cerințele pct. 12 alin. (1) care prevede că conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în

conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc pînă la sosirea lucrătorilor de poliție; h) să nu consume băuturi alcoolice sau droguri, precum și să nu administreze medicamente preparate în baza acestora pînă nu v-a fi supus testării alcoolscopice, sau, după caz, examinării medicale și recoltării probelor biologice, a părăsit locul accidentului rutier nominalizat.

Tot el, inculpatul Pelevaniuc Maxim, continuându-și acțiunile criminale, la 14 ianuarie 2015, în jurul orei 14:00, de comun acord și împreună cu Ababei Ion, acționând cu intenție directă, aflându-se la intersecția străzilor Mihai Eminescu și Alexandru cel Bun din or. Florești, având scopul eschivării de la răspunderea penală pentru fapta comisă, precum și scopul lăsării fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vătămarilor corporale primite și neputinței, situația periculoasă în care el însuși a pus-o, după ce conducând mijlocul de transport de model „Opel Vectra” cu numărul de înmatriculare xxxxx a comis lovirea pietonului Capbătut Dan, după care tărârea acestuia pe o distanță de aproximativ 1342 metri, cauzându-i leziuni corporale grave, cunoscând cu bună știință despre primejdie și având posibilitatea reală de a-i acorda ajutor acestuia, a părăsit locul accidentului rutier nominalizat, lăsând victima în primejdie, care în rezultatul vătămarilor corporale primite a decedat.

Tot el, inculpatul Pelevaniuc Maxim, continuându-și acțiunile sale criminale, la data de 14.01.2015, aproximativ la ora 04:00, după comiterea accidentului rutier, având scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, fără a deține permis de conducere cu categoria respectivă, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a condus automobilul de model „Opel Vectra” cu numărul de înmatriculare xxxxx, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, deplasându-se pe traseul cuprins

între or. Florești până în satul Ivanovca raionul Florești, astfel încălcând cerințele prevederilor art. 10 alin. (2) al Regulamentului Circulație Rutieră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție este obligată să înmîneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus și cerințele prevederilor art. 14 lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere care stipulează că, conducătorului de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri :

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Florești, Gheorghe Iapără, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței primei instanțe, în partea referitoare la pedeapsa stabilită, acțiunea civilă și încasarea cheltuielilor judiciare, dispunând rejudecarea cauzei de către instanța de apel potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pelevaniuc Maxim să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), 264 alin. (4), 266, 163 alin. (2) lit. b) și 264¹ alin. (4) Cod penal, să fie încetat procesul penal în baza art. 264¹ alin. (4), 266 și 264¹ alin. (4) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, în baza art. 264 alin. (4) Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa de 8 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani și în baza art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa de 4 ani închisoare, iar în baza art. 84 Cod penal pedeapsă definitivă de 12 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, acțiunea civilă privind prejudiciul moral să fie admisă integral și să fie încasate cheltuielile judiciare.

În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele:

- anterior în anul 2013 inculpatul Pelevaniuc Maxim a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, una dintre cele încriminate în prezenta cauză penală, și anume, art. 264¹ alin. (4) Cod penal, menționând că în acțiunile acestuia se constată circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat acțiunile lui Pelevaniuc Maxim, stabilindu-i pedeapsa conform sancțiunii articolelor respective, însă din motive neântemeiate a stabilit inculpatului o pedeapsă mai blândă și inechitabilă, care nu corespunde categoriei și gravității faptelor comise de către acesta;

- instanța de fond n-a ținut cont de caracterul social periculos al faptelor comise, de consecințele care au survenit în urma comiterii infracțiunilor și în cele din urmă de faptul că infracțiunile săvârșite au avut consecințe negative asupra sănătății și integrității fizice și psihice ale succesorului părții vătămate decedate care au fost supuse de multiple stresuri pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, deoarece inculpatul intenționat a tergiversat termenul de judecare a cauzei penale, fapt ce a determinat și creșterea cheltuielilor suplimentare. Nu a fost satisfăcut pe deplin prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- instanța de fond la stabilirea pedepsei n-a ținut cont de stipulările art. 61 Cod penal, conform căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Prin aplicarea pedepsei cu închisoarea sub limita maximă în privința lui Pelevaniuc Maxim, nu s-a realizat o oarecare echitate socială și nu s-a atins scopul de „exemplaritate”, al pedepsei penale;

- de asemenea neântemeiat nu s-au încasat cheltuielile de judecată în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare.

3.2. Succesorul părții vătămate, Deleu Neli, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pelevaniuc Maxim să-i fie numită o pedeapsă definitivă de 12 (doisprezece) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani și acțiunea civilă a lui Deleu Neli către Pelevaniuc Maxim privind încasarea prejudiciului moral să fie admisă integral în mărime de 350 000 lei.

În motivarea apelului succesorul părții vătămate a menționat:

- pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

În comportamentul lui Pelevaniuc Maxim nu este nici o circumstanță atenuantă, inculpatul era conștient, vina a recunoscut-o și de a nega baza convingătoare de probe nu era sens. Nu poate fi pusă în discuție, după părerea apelantului, nici căința sinceră, luând în considerație comportamentul lui Pelevaniuc Maxim în timpul și după săvârșirea infracțiunii. Pelevaniuc Maxim foarte semnificativ reprezintă esența și atitudinea sa față de infracțiunile comise, prin comportamentul său la etapa finală a procedurii penale a dispărut și până în prezent locul aflării lui nu este stabilit;

- potrivit caracteristicii prezentate inculpatul se caracterizează pozitiv, însă caracteristica este eliberată de primarul satului Nedorub Boris, acesta fiind tatăl vitreg al lui Pelevaniuc Maxim, persoană care evident este cointeresat de rezultatul cauzei;

- anterior Pelevaniuc Maxim a fost tras la răspunderea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni similare prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Mai mult ca atât, toate infracțiunile comise de către inculpatul Pelevaniuc Maxim au fost în stare de ebrietate, în prezența persoanei minore - Cozac Anton, precum și în complicitate cu Ababei I.;

- pedeapsa definitivă stabilită inculpatului Pelevaniuc Maxim nu corespunde scopului de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Din cauza comportamentului necorespunzător al organului de urmărire penală, nejustificat s-a încetat procedura pe infracțiunile prevăzute la art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) și 266 Cod penal;

- referitor la concluzia instanței de exces a sumei prejudiciului moral a relatat, că situația celui vinovat nu poate fi luată în considerație.

La materialele cauzei sânt dovezile necesare și convingătoare care arată caracterul și gradul suferințelor morale și fizice cauzate, la gradul de vinovăție a lui M. Pelevaniuc și statutul social al părții vătămate.

3.3. Avocatul Eduard Ceornea în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de către prima instanță, prin care acțiunile lui Pelevaniuc Maxim să fie încadrate în temeiul art. 264 alin. (3), 266 și 163 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea pedepsei minime prevăzute de art. 264 alin. (3) și art. 163 alin. (2) Cod penal, liberarea lui Pelevaniuc Maxim de răspunderea penală, conform prevederilor art. 60 Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal pentru infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal și achitarea lui Pelevaniuc Maxim pe capetele de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal.

În apel avocatul a invocat, că consideră sentința neântemeiată și ilegală.

- instanța de fond neântemeiat a ajuns la concluzia privind existența vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4), 264 alin. (4), 266, 264¹ alin. (4) Cod penal, iar în partea condamnării inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, a considerat că, instanța greșit a individualizat pedeapsa, nejustificat aplicând inculpatului o pedeapsă maximă prevăzută de art. 163 Cod penal;

- instanța de fond a adoptat o sentință bazată pe presupuneri și în lipsa unor probe concludente și pertinente care ar demonstra vinovăția inculpatului, apreciind probele în mod selectiv și în favoarea acuzării, cu derogare de la prevederile art. 389 Cod de procedură penală;

- declarațiile multor martori au fost lăsate fără aprecierea cuvenită, reieșind din întregul cumul de declarații a martorilor audiați în ședința de judecată, aceștia nu au confirmat faptul consumului de către Pelevaniuc Maxim a băuturilor alcoolice. Aflarea lui Pelevaniuc Maxim în stare de ebrietate este o presupunere, fapt ce contravine art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală;

- în partea ce ține de acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate și parțial admisă de instanța de fond, în partea cerințelor privind încasarea prejudiciului moral a considerat-o excesivă, reieșind din faptul că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) Cod penal a fost comisă din imprudență;

- ce ține de încasarea prejudiciului material, a considerat acțiunea civilă neântemeiată și lipsită de suport probatoriu.

Totodată, apărarea s-a expus negativ și asupra încasării cheltuielilor pentru asistența juridică, suma fiind excesivă solicitată de reclamant și neconfirmată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2018, apelul avocatului Eduard Ceornea în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim, a fost respins ca nefondat.

Apelurile procurorului Gheorghe Iapără și al succesorului părții vătămate, Deleu Neli, au fost admise ca fiind fondate.

A fost casată parțial sentința primei instanțe în latura stabilirii pedepsei în baza art. 264 alin. (4), 163 alin. (2) lit. b) Cod penal cu aplicarea art. 84 Cod penal, a cheltuielilor judiciare și a acțiunii civile ce ține de paguba morală, a fost rejudecată cauza, și pronunțată o nouă hotărâre în aceste privințe potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Pelevaniuc Maxim a fost declarat vinovat:

- în baza art. 264 alin. (4) Cod penal și i s-a stabilit în baza acestei legi drept pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal și i s-a stabilit în baza acestei legi drept pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv lui Pelevaniuc Maxim pedeapsa închisorii pe un termen de 12 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui Pelevaniuc Maxim s-a dispus, potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Deleu Neli, în cadrul procesului penal, privind recuperarea prejudiciului moral s-a admis integral, cu încasarea de la Pelevaniuc Maxim în folosul lui Deleu Neli a sumei de 350000 lei.

A fost respinsă cerința procurorului de încasare de la Pelevaniuc Maxim în folosul statului a cheltuielilor judiciare.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a menționat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind existența faptelor infracționale, just calificând faptele și stabilind vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

Soluția sa instanța de fond și-a expus-o în sentința din 24 iunie 2017, în care a analizat probele cercetate în ședința de judecată, printre care probele verbale : declarațiile martorilor Zaplitrnî Boris, Ciurac Ruslan, Capbătut Ion, Spînu Iurie, Madan Alexandru, Samașinschi Ghenadie, Nedoruban Dumitru, Leșan Antonina, Leșan Constantin, Stepanenco Artiom, Panico Vitalie, Răileanu Sandu, Cebotari Dinu, Ababei Ion, Antoci Ana, Cozac Anton, Pelevaniuc Victor, Botnariuc Valerii și pe probele scrise enumerate în decizia instanței de apel la f. d. 233 verso – 236 verso, vol. VI.

Declarațiile martorilor coroborează cu rapoartele de expertiză a cadavrului, automobilului, cu cercetarea automobilului, locului faptei, corpurilor delict etc., care formează circumstanțele cauzei și reflectă situația obiectivă pe caz.

Instanța de apel a menționat că inculpatul Pelevaniuc Maxim a acceptat să dea declarații și a recunoscut parțial, relatând circumstanțele cauzei reieșind din poziția sa de apărare.

Inculpatul Pelevaniuc Maxim n-a recunoscut integral vina conform faptelor imputate. Nerecunoașterea totală a vinei de către Pelevaniuc Maxim se apreciază ca libertate de mărturisire împotriva sa, consfințită la art. 21 Cod de procedură penală, ea nu echivalează cu achitarea inculpatului sau recalificarea acțiunilor, în cursul judecării cauzei fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Chiar și declarațiile inculpatului coroborează în parte cu celelalte probe.

În concluzie, Colegiul penal a considerat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele faptelor, întemeiat pe probe și prevederile legale a calificat faptele în baza art. 264¹ alin .(4), 264¹ alin. (4), 264 alin. (4), 266, 163 alin. (2) lit. b) Cod penal și a stabilit vinovăția lui Pelevaniuc Maxim în comiterea acestor infracțiuni.

Instanța de fond just a încetat procesul penal în baza art. 264¹ alin. (1), art. 264¹ alin. (1) și art. 266 Cod penal, deoarece a intervenit termenul de prescripție.

De asemenea just a determinat necesitatea stabilirii unor pedepse penale în baza art. art. 264 alin. (4) și 163 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cât ține de pedeapsa aplicată, instanța de apel a considerat, că instanța de fond corect a determinat categoria pedepsei de închisoare și privarea de dreptul de a conduce vehicule, precum și corect a aplicat pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte.

Colegiul penal a considerat, că la aplicarea pedepsei de închisoare și privarea de dreptul de a conduce vehicule pentru fiecare infracțiune în parte instanța de fond a respectat principiile și criteriile de individualizare a pedepsei, dându-se deplină eficiență scopurilor pedepsei penale, aplicându-i lui Pelevaniuc Maxim o pedeapsă în limita normei penale și potrivit circumstanțelor cauzei.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel a considerat că pedeapsa lui Pelevaniuc Maxim corect a fost stabilită doar în formă de închisoare și privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

În viziunea instanței de apel la aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, ce ține de pedeapsa definitivă, instanța de fond neîntemeiat n-a cumulat total pedepsele penale.

Din materialele cauzei rezultă, că lipsesc circumstanțe atenuante, fiind prezente doar circumstanțe agravante, deaceia pedeapsa definitivă urma a fi stabilită la limita maximă.

Chiar dacă inculpatul a recunoscut parțial din capetele de acuzare, aceasta nu poate fi interpretată ca o căință sinceră, întrucât declarațiile lui sânt contrare unor fapte stabilite.

Și nici caracteristica lui nu poate fi luată în considerație, așa cum a fost eliberată de ruda sa apropiată (tatăl vitreg), aceasta fiind contrară cu datele personalității lui stabilite la judecarea cauzei penale.

În acest sens Colegiul penal a reținut, că inculpatul a comis un șir de infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite în stare de ebrietate, în prezența persoanelor minore, în complicitate, infracțiunile fiind atât intenționate, cât și din imprudență, cauzând urmări grave.

Mai mult ca atât, circumstanțele în care au fost săvârșite infracțiunile, și anume lovirea, blocarea sub mașină, târârea victimei Capbătut Dan pe o distanță de 1342 metri

și lăsarea acestuia la fața locului fără acordarea ajutorului, indică la o nepăsare totală a acestuia pentru viața și sănătatea ultimului. În acest mod inculpatul a atentat la dreptul cel mai suprem al persoanei - dreptul la viață.

Cu atât mai mult, după comiterea infracțiunilor Pelevaniuc Maxim n-a exprimat nici un regret, nu și-a cerut scuze de la succesorul părții vătămate și n-a întreprins nici o acțiune de restituire a prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiuni, dar dimpotrivă, a părăsit locul de trai și se ascunde de instanța de judecată.

Pe lângă faptul, că inculpatul prin acțiunile sale a cauzat moartea victimei, acesta a mai cauzat și suferințe psihice rudelor apropiate ale acestuia.

În circumstanțele date, ținând cont de prevederile art. 264 alin. (4), art. 163 alin. (2) lit. b) și art. 84 Cod penal, instanța de apel a menționat că este foarte rezonabil și necesar de aplicat maximul pedepsei, așa cum circumstanțe care ar indica la coborârea ei sub limita maximă lipsesc.

Cât ține de apelul procurorului și al succesorului părții vătămate, Colegiul penal le-a considerat întemeiate în privința stabilirii unei pedepse penale definitive prin aplicarea art. 84 Cod penal cu cumul total al pedepselor și în latura pagubei morale din considerentele de fapt și legale menționate în parte descriptivă a deciziei.

Referitor la apelul avocatului în numele inculpatului, Colegiul penal l-a considerat absolut neîntemeiat.

Nu au fost admise argumentele apărării referitor la recalificarea faptei de la art. 264 alin. (4) Cod penal la art. 264 alin. (3) Cod penal, achitarea pe art. 264¹ alin. (4) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blânde, deoarece materialele cauzei indică cert la vinovăția lui Pelevaniuc Maxim în comiterea infracțiunilor art. 264¹ alin.(4), art. 264¹ alin. (4), art. 264 alin. (4), art. 266, art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu necesitatea încetării unor procese penale în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pe art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4), și art. 266 Cod penal și pedepsirea penală pe art. 264 alin. (4) și art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal cu închisoare și privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

Prezența stării de ebrietate la Pelevaniuc Maxim a fost demonstrată pe deplin prin materialele cauzei în baza expertizelor judiciare efectuate, care sânt niște probe obiective, precum și prin declarații ale martorilor care au confirmat consumul de alcool de către acesta.

Instanța de apel a menționat că faptul, că unii martori din anturajul lui Pelevaniuc Maxim n-au văzut sau declară că acesta n-a consumat băuturi spirtoase se combat prin datele stabilite prin expertizele judiciare.

Mai mult ca atât, la materialele cauzei a fost anexată decizia Colegiului penal al Cuții Supreme de Justiție din 26.07.2017, din care rezultă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Ababei Ion și de succesorul părții vătămate Deleu Neli

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29.03.2017, prin care în privința lui Ababei Ion a fost încetat procesul penal pe art. 264¹ alin. (2) Cod penal în legătură cu intervenirea prescripției și condamnarea în baza art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal și 323 alin. (1) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare cu executarea în penitenciar de timp semiînchis pentru același caz din 14.01.2015 de accidentarea lui Capbătut Dan, comis în complicitate cu Pelevaniuc Maxim. Prin aceeași decizie este stabilit, că Ababei Ion i-a transmis volanul automobilului său lui Pelevaniuc Maxim, care era în stare de ebrietate.

Datele stabilite prin prezenta decizie demonstrează încă o dată faptul, că Pelevaniuc Maxim a condus automobilul în stare de ebrietate, ce este contrar alegațiilor din apel ale avocatului.

Instanța de apel a menționat că argumentele apărării, precum că sentința este bazată pe presupuneri sânt contrare materialelor cauzei, din care rezultă cert, că la momentul comiterii infracțiunilor Pelevaniuc Maxim se afla în stare de ebrietate, acesata fiind constatată prin probe obiective (expertize, constatări, declarații etc.), care coroborează și reflectă realitatea obiectivă.

Instanța de fond a apreciat probele prin prisma art. 93-101 Cod de procedură penală, descriind relevanța, concludența și coroborarea lor cu alte probe.

Poziția luată de apărare este formulată doar în scopul ușurării poziției inculpatului și evitarea răspunderii penale pe unele capete de învinuire, fiind contrară bazei probante administrate și cercetate în ședința de judecată.

Nu este nici premiză de recalificare a acțiunilor inculpatului sau de achitare a acestuia pe capetele de acuzare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim, în termen la data de 25 aprilie 2018 (conform șrampilei de pe plic), prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- recurentul consideră decizia instanței de apel neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată pe motivele prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală și anume:

- 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub

învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

- 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel, la examinarea apelurilor, urma să aplice prevederile: art. 384 alin. (3), alin. (4), art. 385 alin. (1), art. 389 Cod de procedură penală;

- instanța de apel în pofida prevederilor citate și ignorând prevederile art. 413 Cod de procedură penală a ignorat argumentele apărării privind existența probelor administrate la materialele cauzei în instanța de fond, și anume declarațiile martorilor: Nedoruban Dumitru, Nedoruban Eugenia, Stepanenco Artiom, Vîsoțcaia Iuliana, Ababii Ion, Cozac Anton, Pelevaniuc Victor, Botnariuc Valeriu;

- în sensul acestor motive și argumente ale apelului declarat, instanța de apel s-a limitat la simpla constatare precum că *„faptul, că unii martori din anturajul lui Pelevaniuc Maxim n-au văzut sau declară că acesta n-a consumat băuturi spirtoase se combat prin datele stabilite prin expertizele judiciare.”*;

- însă instanța de apel nu a argumentat exact care din declarațiile martorilor numiți este combătută prin careva probe sau cumul de probe, astfel încât instanța de apel a respins toate argumentele apelului declarat de apărare printr-o frază generală privind faptul precum că acestea sunt neîntemeiate și se combat prin probele cercetate în cadrul examinării apelului. În același timp instanța de apel dă dovadă faptului că probele apărării în general nu au fost supuse căreiva aprecieri argumentate;

- condamnarea inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, art. 264 alin. (4) Cod penal, art. 264¹ alin. (4) Cod penal este bazată pe concluziile expuse în Raportul de expertiză medico-legală nr. 411 din 23.11.2016, conform căreia: *„din punct de vedere teoretic, ținând cont de faptul că din organismul uman alcoolul etilic se elimină în mod fiziologic în cantitate medie decca 0,13% pe oră, cet. Pelevaniuc Maxim, la momentul deplasării, orele 00⁰⁰ data de 14.01.2015, putea avea concentrație de alcool etilic de cca 2,32 %, echivalent a 2,32g/l. La momentul producerii accidentului rutier orele 04⁰⁰ data de 14.01.2015 putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cca 1,80%, echivalent a 1,80 g/l. La momentul deplasării după comiterea accidentului rutier orele 04³⁰ data de 14.01.2015 putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cca 1,87% , echivalent a 1,8 g/l.”*;

- în comparație cu cele indicate în raport, apărarea atrage atenția instanței la faptul că constatările expuse în raportul de expertiză sunt făcute din punct teoretic, și reieșind din sintagma *„putea avea o concentrație de alcool etilic”*, sunt după esența sa presupuneri și nu constatări ferme stabilite în baza unor date concrete. Fapt confirmat și prin concluziile nemijlocite a experților care indică în raport: *„în realitate calculul este mai complex, deoarece și factorii precum sexul, toleranța individuală și durata consumului joacă rol. Viteza de absorbție a alcoolului etilic în sânge depinde de foarte*

mulți factori (concentrația alcoolului etilic, prezența și calitatea alimentelor, particularitățile genetice de metabolism, funcția hepatică și conținutul gastric). De aceea de a stabili cu certitudine ora consumării băuturilor alcoolice, reieșind din faptul că odată cu absorbția se include și faza eliminării, obiectiv și argumentat nu este posibil.”;

- recurentul consideră că constatarea aflării inculpatului Pelevaniuc Maxim în stare de ebrietate la momentul conducerii automobilului pe data de 14.01.2015, și săvârșirii în stare de ebrietate a încălcării regulilor de securitate de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul persoanei, este neîntemeiată și bazată pe presupuneri, fapt care contravine prevederilor alin. (3) art. 8 Cod de procedură penală;

- reieșind din întregul cumulul de declarații a martorilor audiați în ședințele instanței, aceștia nu au confirmat faptul consumului de către Pelevaniuc Maxim în seara din 13.01.2015 și în noaptea din 13.01.2015 spre 14.01.2015 a băuturilor alcoolice, iar în coraborare cu faptul că raportul de expertiză medico-legală nr. 411 din 23.11.2016 conține doar concluzii privind posibila și respectiv presupusa cantitate de alcool în sângele inculpatului pînă la, în timpul și după comiterea accidentului rutier, apărarea constată asupra faptului că învinuirea lui Pelevaniuc Maxim în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, art. 264 alin. (4) Cod penal, art. 264¹ alin. (4) Cod penal este bazată doar pe presupuneri și nicidecum pe probe concludente și pertinente;

- prin urmare acțiunile inculpatului Pelevaniuc Maxim urmează a fi încadrate în baza prevederilor art. 264 alin. (3) Cod penal, art. 266 Cod penal, art. 163 alin. (2) Cod penal, încadrare juridică care complet corespunde faptei comise de către acesta, faptă care a fost recunoscută de inculpat din momentul punerii acestuia sub învinuire, motiv din care recurentul consideră că instanța de apel, de rînd cu cea de fond, a dat faptei săvârșite de inculpat o încadrare juridică greșită, temei de casare a deciziei instanței de apel prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală;

- de asemenea apărarea consideră absolut neîntemeiată încadrarea pretinselor acțiuni ale inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal în două epizoade consecutive, deoarece chiar și în cazul în care Pelevaniuc Maxim s-ar afla în stare de ebrietate la volanul automobilului în noaptea din 13 spre 14 ianuarie 2014, (fapt care nu corespunde realității obiective), infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare avansată de ebrietate este o infracțiune continuă, și nu poate fi apreciată drept comitere a două infracțiuni, din simplul motiv că conducătorul în timpul comiterii acesteia a oprit automobilul apoi a reluat mișcarea în continuare. Iar reieșind din faptul că în instanță nu au fost prezentate și cercetate probe concludente și pertinente privitor la fapta conducerii automobilului de către inculpat în stare de ebrietate, apărarea

solicită achitarea inculpatului Pelevaniuc Maxim pe capătul învinuirii în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal;

- reieșind din faptul că în cadrul examinării cauzei instanței nu au fost prezentate probe concludente și pertinente care ar demonstra starea de ebrietate a inculpatului Pelevaniuc Maxim în noaptea comiterii de către acesta a accidentului rutier urmat de decesul victimei Capbătut Dan, recurentul consideră că nu a fost demonstrat prezența stării de ebrietate alcoolică a inculpatului, astfel nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal precum și 264¹ alin. (4) Cod penal, decizia Curții de Apel Bălți din 26.02.2018 fiind una neîntemeiată, ilegală și respectiv pasibilă casării;

- instanța de apel de rînd cu cea de fond a acceptat și apreciat drept probă admisibilă sentința de condamnare a cet. Ababei Ion prezentată de învinuire și pusă drept probă ce stă la baza condamnării lui Pelevaniuc Maxim. Recurentul consideră că această sentință nu poate fi admisă drept probă, din motiv că în cadrul acestei sentințe instanța a constatat fapta comiterii infracțiunii de către Ababei Ion a unei infracțiuni, în condiția în care starea de ebrietate și respectiv vinovăția lui Pelevaniuc Maxim în cadrul sentinței de condamnare a lui Ababei Ion a fost constatată în lipsa lui Pelevaniuc Maxim și deci în lipsa posibilității de a se apăra. Consideră că admiterea unei astfel de probă și aprecierea acesteia drept una pertinentă și concludentă constituie o încălcare flagrantă a dreptului inculpatului Pelevaniuc Maxim la apărare și dreptului la o judecată echitabilă, drepturi prevăzute de Constituția R. Moldova, Codul penal și CEDO.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului, sentința casată total, cu dispunerea rejudecării acuzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției date instanța de recurs a menționat că, din textul recursului ordinar declarat rezultă că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectele că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, temeiuri prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

Verificând criticile expuse în recursul declarat de avocatul Ceornea Eduard, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit a constatat, că acestea sînt întemeiate în privința pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, or, s-a stabilit, că adoptând soluția enunțată, instanța de apel, contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, trecând prin revistă probele prezentate, selectiv, nu a dat apreciere unor probe, care au fost puse la baza învinuirii lui Pelevaniuc Maxim, ignorând să se expună asupra

altora, deci nu a examinat cauza obiectiv, sub toate aspectele și nu a adus motive pertinente pe care s-ar întemeia soluția.

Colegiul penal lărgit a reținut că, instanța de apel, rejudecând cauza, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, și în special asupra argumentului precum că *„starea de ebrietate a inculpatului a fost constatată de prima instanță în baza unor probe inadmisibile, contrar prevederilor Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009”*.

Astfel, instanța de apel a respins toate argumentele apelului declarat de apărare printr-o frază generală, precum că acestea sunt neîntemeiate și se combat prin probe cercetate în cadrul examinării apelului, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că *„prezența stării de ebrietate la Pelevaniuc Maxim a fost demonstrată pe deplin prin materialele cauzei în baza expertizelor judiciare efectuate, care sânt niște probe obiective, precum și prin declarații ale martorilor care au confirmat consumul de alcool de către acesta”*. Astfel, la pag. 233 din decizie, instanța de apel a enumerat declarațiile martorilor, probele scrise, fără a le da apreciere, după regulile art. 101 Cod de procedură penală și fără a-și argumenta soluția admiterii unora și respingerii altora.

La fel, la caz s-a constatat că instanțele de fond și-au bazat soluția de condamnare a inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, art. 264 alin. (4) Cod penal, art. 264¹ alin. (4) Cod penal, selectiv pe unele concluzii teoretice privind presupusa stare de ebrietate a inculpatului și cantitatea de alcool în sângele inculpatului din Raportul de expertiză medico-legală nr. 411 din 23.11.2016, fără a fi apreciată concluzia experților în ansamblu, după cum prevede art.101 Cod de procedură penală, fără a ține cont de prevederile art. 134¹² Cod penal și de stipulările Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

S-a reținut, că acceptând Raportul de expertiză ca probă pentru constatarea stării de ebrietate a inculpatului, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor apărării precum că această concluzie este teoretică, iar concluzia că *„la momentul producerii accidentului rutier inculpatul putea avea o concentrație de alcool etilic de circa....”*, contravine prevederilor art. 8 Cod de procedură penală.

La fel s-a constatat, că instanțele de fond n-au dat apreciere concluziei date de experți în aceeași expertiză precum că *„în realitate calculul este mai complex, deoarece și factorii precum sexul, toleranța individuală și durata consumului joacă rol. Viteza de absorbție a alcoolului etilic în sânge depinde de foarte mulți factori (concentrația alcoolului etilic, prezența și calitatea alimentelor, particularitățile genetice de metabolism, funcția hepatică și conținutul*

gastric). De aceea de a stabili cu certitudine ora consumării băuturilor alcoolice, reieșind din faptul că odată cu absorbția se include și faza eliminării, obiectiv și argumentat nu este posibil.”

Totodată, a rămas fără apreciere și pct. 2 din concluzia Raportului de expertiză susindicat, în care experții menționează, că „de calificat gradul stării de ebrietate alcoolică conform gradației prevăzute de art. 134¹² Cod penal, nu ține de competența expertului judiciar toxicolog medico-legal. Stabilirea stării de ebrietate la persoane se realizează de către medicul psihiatru-narcolog, în baza criteriilor prevăzute de Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, confirmată prin rezultatul analizei de laborator a probelor biologice prelevate”(f.d.642 verso).

Colegiul a reținut, că instanța de apel nu s-a expus asupra învinuirii și probelor prezentate de acuzare împreună cu rechizitoriul din 11.12.2015, în baza art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, și anume: „conform rezultatelor analizei (f.d. 63, vol. I) efectuate la data de 14.01.2015, ora 17⁴⁰, inculpatul avea 0,03 g/l de etanol în sânge, inculpatul fiind reținut la data de 14.01.2015, ora 15⁰⁰ conform procesului-verbal de reținere (f.d. 55, vol. I)”.

La fel, nu au fost înlăturate contradicțiile stabilite, fiind lăsate fără răspuns și argumentele apărătorului din apel în sensul că pretinsele acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal în două epizoade consecutive.

La caz s-a constatat, că instanțele de fond au acceptat sentința de condamnare a cet. Ababei Ion, prezentată de învinuire drept probă, bazându-și soluția de condamnare a lui Pelevaniuc Maxim, conform învinuirii noi, fără a se expune asupra argumentelor apărării privind admisibilitatea acestei probe, „pentru a constata comiterea infracțiunilor imputate de către inculpatul Pelevaniuc Maxim în stare de ebrietate, în condiția în care starea de ebrietate și respectiv vinovăția lui Pelevaniuc Maxim în cadrul sentinței de condamnare a lui Ababei Ion a fost constatată în lipsa lui Pelevaniuc Maxim și deci în lipsa posibilității de a se apăra, ceea ce constituie o încălcare flagrantă la apărare și dreptul la o judecată echitabilă, drepturi consfățite de Constituția Republicii Moldova, Codul penal și CEDO”.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță, învinuirea adusă inculpatului și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

Din considerentele expuse, Colegiul a statuat, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care

a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs a conchis de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2019, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către procuror și de către succesorul părții vătămate Deleu Neli.

Admis apelul declarat de către avocatul Eduard Ceornea în interesele inculpatului Pelevaniuc Maxim, sentința casată parțial, în latura penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se achită Pelevaniuc Maxim de învinuirea adusă în baza art. art. 264¹ alin. (4) Cod penal, deoarece nu s-a stabilit fapta infracțiunii.

Pelevaniuc Maxim a fost declarat vinovat:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani;

- în baza art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani;

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit definitiv lui Pelevaniuc Maxim pedeapsa închisorii pe un termen de 7 (șapte) ani, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

7.1. În motivarea soluției date instanța de apel a menționat că, analizând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, în raport cu norma legală relevantă speței, a considerat necesar de a respinge cererile de apel declarate de procurorul în Procuratura raionului Florești Gheorghe Iapără și de succesorul părții vătămate Deleu Neli, cu admiterea apelului declarat de avocatul Ceornea Eduard în interesele inculpatului Pelevaniuc Maxim, din următoarele considerente.

Instanța de fond la pronunțarea sentinței de condamnare a admis în calitatea lor de probe în susținerea actului de învinuire referitor la comiterea infracțiunii în stare de ebrietate avansată de către Pelevaniuc Maxim declarațiile martorilor și raportul de expertiză medico-legală nr. 411 din 23.11.2016, conform căruia din punct de vedere teoretic, ținând cont de faptul că din organismul uman alcoolul etilic se elimină în mod fiziologic în cantitate medie de cca 0,13% pe oră, cet. Pelevaniuc Maxim, la momentul

deplasării, orele 00.00 data de 14.01.2015, putea avea concentrație de alcool etilic de circa 2,32%, echivalentul a 2,32 g/l.

Colegiul a notat că pe tot parcursul cercetării penale și a examinării cauzei în instanța de judecată, Pelevaniuc Maxim a negat faptul că ar fi condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică, menționând că a consumat alcool (rachiu de casă) dimineța când a revenit acasă după accident, din cauza stresului ce-l avea.

Instanța de apel a reiterat sub acest aspect că, starea de ebrietate a unei persoane nu poate fi stabilită prin declarațiile martorilor și a unei concluzii teoretice, calculată după principiul unui eventual posibil consum de alcool, a experților.

Astfel că unica modalitate de stabilire a faptului aflării persoanei în stare de ebrietate și a gradului de ebrietate este prevăzută de Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

În cazul din speță, Pelevaniuc Maxim, fiind identificat ca persoana ce a comis accidentului rutier și ridicat de la domiciliu încă la ora 12, abea la ora 17:40 a fost supus expertizei medico-legale pentru aprecierea prezenței alcoolului în organism, fiindu-i depistat alcool etilic de 0,03 g/l, adică sub limita minima de 0,3 g/l stabilit de lege.

Cerința esențială pentru întregirea faptei prejudiciabile prevăzute la art. 264 Cod penal este ca, în timpul conducerii mijlocului de transport, făptuitorul să se afle în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Așadar, nu e suficient ca făptuitorul să fi consumat alcool, nici să se fi aflat sub influența lor. Condiția necesară este ca făptuitorul să fie în stare de ebrietate cu grad avansat.

În consecință, declarațiile unor martori care au indicat că au văzut că Pelevaniuc Maxim ar fi consumat alcool nu este suficientă pentru stabilirea stării de ebrietate, inclusiv cu grad avansat, al acestuia, în lipsa unor probe obiective ce ar dovedi că la momentul comiterii accidentului ultimul avrea grad de ebrietate.

În ipoteza producerii ebrietății de alcool (băuturi alcoolice), contează nu doar constatarea faptului că persoana a consumat alcool, fiind imperios necesară stabilirea că acesta se afla anume în stare de ebrietate alcoolică avansată, având importanță și gradul de ebrietate. Astfel, se aplică răspunderea penală, în baza alin. (1) art. 264¹ Cod penal, în cazul conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat.

Potrivit alin. (2) art. 134¹² Cod penal, prin „stare de ebrietate alcoolică cu grad minim” se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 până la 1,0 g/l și concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 până la 0,5 mg/l.

Totodată, conform alin. (3) art. 134¹² Cod penal, prin „stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat” se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de

la 1,0 g/l și mai mult și concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,5 mg/l și mai mult. Conjuncția „și” din ambele definiții arată că trebuie să fie întrunite cumulativ condiția privitoare la concentrația de alcool în sânge și condiția referitoare la concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat.

Or, din art. 134¹² Cod penal, se desprinde că doar atunci se poate atesta starea de ebrietate când condiția privitoare la concentrația de alcool în sânge este secundată de condiția referitoare la concentrația de alcool în aerul expirat.

Pe când în speță concentrația de alcool în aerul expirat nici nu s-a verificat.

În consecință, nu a putut fi admisă ca probă în sensul stabilirii stării de ebrietate al apelantului Pelevaniuc Maxim, inclus cu grad avansat, doar pe baza unei concluzii matematice a concentrației de alcool în sângele acestuia, reieșind din concentrația stabilită la 15.01.2015 ora 17:40 raportată la posibila concentrație pe scară inversă la momentul accidentului, modalitate aplicată în raportul de examinare medico-legală nr. 411 din 14.11.2016.

Este de menționat că în alin. (2), (4) și (6) art. 264 și la art. 264¹ Cod penal, starea de ebrietate este un indiciu de esență, indispensabil, fără de care se constată lipsa obiectului juridic și a laturii obiective a infracțiunii imputate art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nefiind confirmată prin probatoriu legal conducerea automobilului de către Pelevaniuc Maxim în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Verificând temeinicia unei atare soluții, în conformitate cu probele prezentate de părți într-un proces contradictoriu, Colegiul penal a considerat, că concluzia instanței de fond privind constatarea vinovăției lui Pelevaniuc Maxim în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) și 264 alin. (4) Cod penal, ca fiind comise de o persoană aflată în stare de ebrietate alcoolică avansată, nu rezultă din probele acumulate de organul de urmărire penală și contrar prevederilor art. art. 8; 389 Cod de procedură penală, sentința în latura dată a fost bazată doar pe presupuneri, dar nu pe probe veridice, care ar fi fost prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei.

Latura subiectivă a componentei de infracțiune prevăzută la art. 264¹ alin. (4) și 264 alin. (4) Cod penal, se caracterizează doar prin intenție directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și dorește să conducă mijlocul de transport, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără permis de conducere.

Pe când în speță, cum s-a indicat mai sus, nu s-a dovedit că Pelevaniuc Maxim se afla în stare de ebrietate alcoolică, inclusiv avansată la momentul cît s-a aflat la volanul automobilului în noaptea dintre 13-14.01.2015.

Cu referire la calificativul "fără permis de conducere", Colegiul a notat că pentru calificarea acestuia conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal, este imperios necesar să se

compună cumulativ cu calificativul "stare de ebrietate - alcoolică avansată", ceea ce la caz nu s-a confirmat.

Colegiul a notat că, acțiunile lui Pelevaniuc Maxim au fost calificate pentru două infracțiuni separate prevăzute de același articol – 264¹ alin. (4) Cod penal, fiind separate în două episoade: conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică avansată și fără permis de conducere între orele 00:00 și până la ora 04:00 la 14.01.2015 și conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică avansată și fără permis de conducere după comiterea accidentului rutier de la orele 04:00 din 14.01.2015.

În cazul din speță, în ipoteza în care ar fi fost dovedită starea de ebrietate avansată al inculpatului Pelevaniuc Maxim, acțiunile sale ar fi urmat să fie calificate doar ca o infracțiune unică, continuă.

În consecință, pentru invinuirea formulată conform art. art. 264¹ alin. 4) Cod penal, Pelevaniuc Maxim urmează a fi achitat.

Totodată, Colegiul penal a reținut, că este greșită concluzia instanței de fond privind condamnarea inculpatului Pelevaniuc Maxim în baza art. 264 alin. (4) Cod penal - acțiunea prevăzută la alin. (3), săvârșită în stare de ebrietate.

Pentru a fi calificate acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, este necesară prezența stării de ebrietate, stare care nu s-a confirmat, reieșind din argumentele expuse supra, prin urmare acțiunile inculpatului Pelevaniuc Maxim urmează a fi recalificate în temeiul art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu indicii: *„încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul unei persoane”*.

Referitor la calificativul "fără permis de conducere", Colegiul notează că acesta constituie o agravantă la art. 264¹ Cod penal, iar fără stabilirea componentei de infracțiune ca "starea de ebrietate", acesta se înglobează în art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, dat fiind că de asemenea constituie un element al încălcării Regulilor de circulație rutieră, cu atât mai mult că aceasta a fost imputat inculpatului în rechizitoriu la încadrarea acțiunilor sale în art. 264 alin. (4) Cod penal.

În consecință, instanța de apel, în rezultatul examinării probelor în interacțiunea lor, a constatat că, inculpatul Pelevaniuc Maxim, la 14.01.2015 în jurul orei 04:00, aflându-se la volanul automobilului de model „Opel Vectra,, cu numărul de înmatriculare xxxxx și, deplasându-se în or. Florești pe str. Mihai Eminescu în direcția str. Alexandru cel Bun, ignorând cerințele Regulamentului circulației rutiere, prevăzute de pct.10 ce prevede că persoana care conduce un vehicul trebuie: ...alin. (1) lit. b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; alin. (2) să posede... lit. a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru

categoria care face parte autovehicolul condus, nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe drum în care se afla autoturismul în momentul respectiv, încălcând prevederile Regulamentului circulației rutiere prevăzute de art. 45 alin. (1) lit. a), b), și d) care stipulează că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră, alin. (2) „...în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, drept rezultat al încălcărilor comise, nu a redus viteza ca să poată opri la apariția obstacolului de față și anume a pietonului Capbătut Dan, care la acel moment se afla în poziție culcată paralel pe partea carosabilă, nu a manifestat prudență sporită și ca urmare a acestor acțiuni neglijente a comis lovitura acestuia cu automobilul condus, care a fost blocat între partea inferioară a traversei motorului și partea carosabilă, după care a continuat deplasarea pe o distanță de aproximativ 1342 metri, unde la intersecția străzilor Mihail Eminescu și Alexandru cel Bun din or. Florești a oprit mijlocul de transport condus.

În rezultatul accidentului de circulație, lui Capbătut Dan i-au fost cauzate, conform concluziilor din raportul de expertiză medico-legală nr. 55 din 16.04.2015, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au influențat direct cauza decesului.

Acțiuni care urmează a fi recalificate pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform elementelor *încălcării regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Tot el, inculpatul Pelevaniuc Maxim, la 14 ianuarie 2015, în jurul orei 04:00, conducând automobilul de model „Opel Vectra,, cu numărul de înmatriculare xxxxx, pe strada Mihai Eminescu din or. Florești și încălcând prevederile pct. 10, 14, 45 al Regulamentului circulației rutiere, a lovit pietonul Capbătut Dan, care în rezultatul leziunilor corporale primite a decedat în Spitalul raionului Florești la data de 14.01.2015 în jurul orei 08:20, astfel, provocând urmările indicate la art. 264 alin. (3) Cod penal, și anume, decesul unei persoane, iar ulterior având scopul eschivării de răspundere penală pentru fapta comisă, încălcând cerințele pct. 12 alin. (1) care prevede că conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-1 în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul

punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accidentul poliția și să rămână pe loc pînă la sosirea lucrătorilor de poliție; a părăsit locul accidentului rutier nominalizat.

Acțiuni care urmează a fi calificate conform art. 266 Cod penal, *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) și (5).*

Tot inculpatul Pelevaniuc Maxim, la 14 ianuarie 2015 în jurul orei 04:00, acționând cu intenție directă, aflându-se la intersecția străzilor Mihai Eminescu și Alexandru cel Bun din or. Florești, având scopul eschivării de la răspunderea penală pentru fapta comisă, precum și scopul lăsării fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vătămărilor corporale primite și neputinței, situația periculoasă în care el însuși a pus-o, după ce conducând mijlocul de transport de model „Opel Vectra,, cu numărul de înmatriculare xxxxx a comis lovirea pietonului Capbătut Dan, după care tărârea acestuia pe o distanță de aproximativ 1342 metri, cauzându-i leziuni corporale grave, cunoscând cu bună știință despre primejdie și având posibilitatea reală de a-i acorda ajutor acestuia, a părăsit locul accidentului rutier nominalizat, lăsând victima în primejdie, care în rezultatul vătămărilor corporale primite a decedat.

Acțiuni care urmează a fi calificate conform art. 163 alin. (2) Cod penal, *lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață care a provocat din imprudență decesul victimei.*

Referitor la stabilirea pedepsei, instanța de apel a remarcat că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o

posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a ținut să remarce, că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, face parte din categoria celor grave, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii pe un termen de la trei la șapte ani. Această infracțiune fiind comisă în cumul cu alte două infracțiuni art. 266 Cod penal (părăsirea intenționată a locului accidentului rutier) și art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal (lăsarea în primejdie), fapt care face ca gravitatea acesteia să sporească, odată ce inculpatul a admis un șir de acțiuni intenționate, neglijând cerințele legii, care în final au și adus la decesul unei persoane.

Colegiul penal a considerat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat a pedepsei cu închisoarea.

Referitor la cuantumul acțiunii civile înaintată de către succesorul părții vătămate Deleu Neli în mărime totală de 418 446,85 mii lei din care suma de 350 000 lei în calitate de prejudiciu moral, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu art. 1398 alin. (1) Cod Civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În ședința de judecată s-a stabilit că succesorul părții vătămate Deleu Neli, a suportat efectiv cheltuieli pentru înmormântarea fiului său Capbătut Dan, cheltuieli pentru mesele de pomenire, de tratament și prin urmare dînsa are dreptul la repararea acestor cheltuieli de către Pelevaniuc Maxim, care se face vinovat de decesul fiului ei, cheltuieli pe care instanța de judecată le consideră întemeiate, fiind probate prin documente de atestare a cuantumului lor, în sumă totală de 68446,85 lei, care sunt confirmate cu acte probante. Referitor la argumentul apelului că sunt exagerate cheltuielile de asistență juridică Colegiul notează că acestea sunt reale, necesare și rezonabile, reieșind din complexitatea cauzei și multitudinea de acțiuni procesuale efectuate de avocat, precum și corespund Recomandări privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică Aprobate de Consiliul Uniunii Avocaților din Republica Moldova prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012.

Cele expuse a denotat că prima instanță justificat a admis parțial pretenția privind încasarea prejudiciului material în cuantumul confirmat cu probe veridice și concludente.

Reieșind din faptul că datorită infracțiunii comise de Pelevaniuc Maxim, fiul părții vătămate, Capbătut Dan a decedat, Colegiul penal a conchis că instanța de fond întemeiat a dispus spre încasare cu titlu de prejudiciu moral suma de 300000 lei.

Colegiul penal a considerat corectă soluția instanței de fond care s-a expus în sentință referitor la cheltuielile judiciare, pe care le-a trecut în contul statului.

Din apel și materialele cauzei a rezultat, că cheltuielile judiciare țin de efectuarea expertizelor judiciare, care au fost efectuate la ordonarea organului de urmărire penală.

Colegiul penal a statuat, că expertiza judiciară este o probă, care de rând cu celelalte pobe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării, au menirea a demonstra în instanță vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile imputate acestuia.

Sub acest aspect, Colegiul penal a menționat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului - în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Colegiul penal a reținut, că argumentele invocate de către apelant în susținerea solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare sunt neântemeiate, deoarece dispozițiile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 1)-6) Cod de procedură penală).

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

8.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- nu suntem de acord cu soluția instanței de apel de recalificare a acțiunilor inculpatului de la art. 264 alin. (4) la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, iar prin declarațiile martorilor și a concluziilor teoretice a experților nu poate fi stabilită starea de ebrietate, în acest sens instanța de apel aducând critică raportului de expertiză medico-legală nr. 411 din 22.11.2016 privind aprecierea alcoolului în organism, din considerentul că experții au dat concluzii din punct de vedere teoretic;

- la fel, a indicat instanța de apel, și despre faptul că inculpatul a negat că a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică, iar alcool a consumat deja acasă după ce s-a produs accidental rutier.

În cazul dat este evidentă poziția inculpatului de a se apăra, și a scăpa cu o pedeapsă cât mai blândă, ori această versiune a inculpatului se regăsește practic în toate cauzele penale, analogice cu Pelevaniuc M., când inculpații declară că au consumat alcool după ce s-a produs accidentul, cauza fiind șocul de cele întâmplate;

- Pelevaniuc Maxim la acel moment în genere era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, ceea ce nu l-a încurcat de a conduce automobilul, pe când putea liber să se folosească de serviciile TAXI;

- toate aprecierile instanței de apel le considerăm neîntemeiate, ori urmează să fie luate în considerație probele care coraborează între ele, iar în acest sens de către organul de urmărire penală, au fost acumulate suficiente probe care vin să confirme faptul că la momentul săvârșirii accidentului rutier, inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică;

- instanța de fond corect a apreciat declarațiile martorului Stepanenci Artiom, în cadrul primei sale audieri pe acest caz și anume în nopatea spre 14.01.2015, în timp ce se afla în sat cu uratul l-a observat pe Maxim Pelevaniuc cum servea băuturi alcoolice. Apoi a menționat că aflându-se la sauna din Florești tot la acea dată toți au servit bere. La volanul automobilului în care se deplasa din s. Ivanovca, r-l Florești spre or. Florești și invers, se afla Pelevaniuc Maxim;

- deja ulterior, în cadrul altor audieri pe acest caz, Stepanenco Artiom a menționat că nu a observat ce anume servea, posibil și băuturi alcoolice. Aceste declarații ulterioare ale martorului în ce privește consumul de băuturi alcoolice urmează a fi dată o apreciere critică, deoarece inițial la foarte puțin timp după producerea accidentului rutier martorul a fost audiat în aceeași zi. În cadrul ședinței de judecată martorul a menționat că nu are careva relații de ură cu inculpatul;

- martorul Cozac Anton, a confirmat faptul că la volanul automobilului de model „Opel Vectra” se afla Pelevaniuc Maxim, atât în timpul deplasării din s. Ivanovca spre or. Florești cât și în direcție opusă;

- martorul Zaplitnîi Boris, a confirmat faptul consumării de băuturi alcoolice de către Pelevaniuc Maxim atât la momentul când erau cu uratul prin s. Ivanovca, r-l Florești în noaptea spre 14.01.2015, cât și la momentul când se aflau la sauna din or. Florești. Totodată a menționat despre faptul conducerii mijlocului de transport în ambele direcții de către Pelevaniuc Maxim;

- martorul Antoci Ana, a confirmat că în noaptea spre 14.01.2015 la sauna unde lucra au venit un grup de 5 tineri, care au consumat băuturi alcoolice. La fel, a menționat despre comportamentul acestor tineri care presupune că erau în stare de ebrietate alcoolică. După ce au plecat au strâns sticle goale de sub băuturi alcoolice;

- martorul Nedoruban Dumitru, a confirmat faptul consumării băuturilor alcoolice și anume bere (câte 3 sticle de 0,5 l fiecare) la data de 13.01.2015 ziua. Totodată

a confirmat că la volanul automobilului se afla Pelevaniuc Maxim în momentul deplasării spre or. Florești. A relatat despre conducerea cu viteză excesivă a automobilului de către Pelevaniuc Maxim și crearea unei situații de accident;

- sucesorul părții vămăte decedate Deleu Neli, s-a referit la suma pretențiilor materiale și morale înaintate față de inculpatul Pelevaniuc Maxim, prezentând în acest sens și documente confirmative ale prejudiciului material.

Totodată vinovăția lui Pelevaniuc Maxim de comiterea infracțiunilor incriminate se demonstrează și prin următoarele mijloace de probă: raportul de expertiză medico-legală nr. 16 din 16.01.2015, rezultatul analizei din 20.01.2015, raportul de expertiză nr. 411 din 22.11.2016, informația prezentată de către BÎT și DCA Florești din 29.01.2015;

- la materialele cauzei penale a fost anexată copia sentinței din 29.12.2016 și copia deciziei Curții de Apel Bălți în cauza penală de învinuire a lui Ababei Ion prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (2), 163 alin. (2) lit. b) și 323 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Ababei Ion a fost recunoscut vinovat de faptul că a predat conducerea mijlocului de transport de model „Opel Vectra” cu n/î BL CO 693 la data de 14.01.2015 în jurul orei 00:00 lui Pelevaniuc Maxim care se afla în stare de ebrietate alcoolică.

Faptul că instanța de apel, a exclus starea de ebrietate din acțiunile inculpatului pe art. 264 alin. (4) Cod penal, a atras după sine și achitarea inculpatului pe art. art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fapt cu care la fel nu suntem de acord, acuzarea considerând că pe aceste învinuiri, procesul urma a fi încetat în legătura cu faptul că există alte circumstanțe care exclud urmărirea penală, și anume faptul că starea de ebrietate se regăsește în art. 264 alin. (4) Cod penal;

- este necesar de atras atenție și asupra faptului că anterior în 2013 inculpatul Pelevaniuc Maxim a fost deja condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similar uneia dintre cele incriminate în prezenta cauza penală și anume art. 264¹ alin. (4) Cod penal, deci în acțiunile acestuia se constată circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal : săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Faptul condamnării anterioare a inculpatului Pelevaniuc Maxim, nu a servit drept măsură de corijare a acestuia și el în continuare a urcat la volanul automobilului în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără a deține permis de conducere și provocând urmări prejudiciabile ireversibile, precum ar fi lipsirea de viață a unei persoane.

Toate aceste circumstanțe urmau a fi luate în considerație de instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului, aplicându-i pedepse maxime pentru infracțiunile comise , pentru a fi restabilită echitatea socială.

8.2. Succesorul părții vătămate Deleu Neli, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel, invocând argumente similare celor invocate de către procuror în cererea de recurs ordinar.

8.3. Avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim, în termen la data de 25 aprilie 2018 (conform ștampilei de pe plic), prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei atacate, în latura stabilirii pedepsei inculpatului și admiterii acțiunii civile a succesorului părții vătămate, cu adoptarea în această parte a unei hotărâri prin care inculpatului Pelevaniuc M. să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, iar acțiunea civilă să fie admisă în principiu, iar asupra cuantumului acesteia urmând să se expună instanța în ordine civilă.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- la aplicarea pedepsei pentru infracțiunile prevăzute de art. 163 alin. (2) și art. 264 alin. (3) Cod penal, instanța urma să țină cont de faptul că dacă inculpatul Pelevaniuc Maxim, din momentul reținerii știind că este bănuit de săvârșirea infracțiunii a declarat că anume el a comis infracțiunea, a expus detaliat împrejurările în care a fost săvârșită fapta penală, acest comportament poate fi apreciat drept recunoaștere a vinovăției;

- deasemenea contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ca circumstanțe atenuante se exprimă prin orice acțiuni ale vinovatului de a ajuta organele de urmărire penală în stabilirea circumstanțelor infracțiunii, demascarea și tragerea la răspundere penală a participanților la fapta comisă. Astfel de circumstanțe atenuante sunt: informațiile despre locul, metodele și mijloacele săvârșirii infracțiunii, despre locul unde se află bunurile sustrase sau alte mijloace de probă care au importanță la descoperirea infracțiunii, despre locul unde se ascund alți participanți la infracțiune etc. Ca circumstanță atenuantă poate fi recunoscută atât recunoașterea totală, cât și parțială. Astfel în cazul prezent inculpatul Pelevaniuc Maxim din start încă în fața organului de urmărire penală a recunoscut vinovăția sa în săvârșirea faptei prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, însă nu a fost de acord cu calificarea juridică a faptei sale în baza art. 264 alin. (4) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal. La fel din momentul punerii sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (2) Cod penal, Pelevaniuc Maxim a recunoscut vinovăția sa în comiterea acestei fapte;

- instanța de apel nu aplicat și nu a s-a expus asupra existenței circumstanței atenuante invocate de apărare, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, ce țin de expirarea, de la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (2) Cod penal, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru

examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de făptuitor (lit. I) alin. (1) art. 76 CP);

- astfel, dacă de la momentul comiterii infracțiunii au expirat cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală prevăzut pentru această infracțiune, faptul în cauză constituie o circumstanță atenuantă, de care instanța de judecată va ține cont la stabilirea pedepsei. Conform alin. (4) art. 60 CP, prescripția se întrerupe dacă, până la expirarea termenelor ei, persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform CP, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoarea pe un termen mai mare de 2 ani. Pelevaniuc Maxim infracțiuni noi ulterior faptelor pentru care a fost condamnat nu a comis;

- în partea ce ține de cerința de încasare a prejudiciului material consider că acțiunea civilă este una neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu. Astfel drept probe în vederea confirmării prejudiciului material cauzat la acțiunea civilă se prezintă:

1) f.d. 440-441, Vol III - Copii de bonuri de plată care sunt nelizibile, la copiile suplimentar prezentate de avocatul reclamantei, pe majoritatea bonurilor lipsec denumirea produselor procurate sau serviciilor prestate, f.d. 440 conține bonuri pe suma de 550 lei și respectiv 590 lei datate cu 15.01.2015 și 17.01.2015. Bonuri care nu sunt bonuri de plată, dar sunt bonuri de raport zilnic și demonstrează câte operații de plată au fost efectuate de respectivul antreprenor la mașina de casa și control în ziua respectivă și cât numerar respectiv urmează a fi în căsuța mașinei de casă și control la momentul imprimării raportului. Respectivetele bonuri nu confirmă achitarea sumelor indicate în ele de către reclamantă.

2) Medicamentele indicate în rețetele prezentate de reclamantă la f.d. 496-503 nu corespund cu bonurile de plată privind procurarea medicamentelor anexate ulterior.

3) Confirmarea prezentată la f.d. 511 nu este un dosument fiscal- bon de plată sau factură fiscală, deși a fost eliberat de î„Cobîlaș”, care are obligația de a elibera bon de plată și de a înregistra tranzacțiile efectuate în mașină de casă și control;

- în partea ce ține de încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică, consider excesivă suma solicitată de reclamantă pentru compensarea cheltuielilor legate de deplasarea avocatului pentru articiparea la acțiunile procesule în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată din or. Bălți în or. Florești și înapoi deoarece, fiecare bon de plată pentru benzina pretins utilizată în acest scop este în valoare de la 150 pînă la 200 lei, respectiv pentru o cantitate de benzină de la 16 pînă la 18 litri.

9. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate. Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de către procuror și succesorul părții vătămate, Deleu Neli

Drept temeiuri pentru recursurile declarate de procuror și succesorul părții vătămate au fost invocate prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală, adică cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Referitor la temeiul pentru recursurile declarate prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că acest temei nu se regăsește la caz, specificând în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale, astfel încât concluziile expuse să conțină raționamente întemeiate asupra soluției de achitare emise de către prima instanță.

Prin urmare, instanța de recurs, constată faptul motivării ample și complete a deciziei de către instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, casarea parțială a sentinței, în latura penală, pronunțând în această parte o nouă hotărâre, expunându-se argumentat și complet asupra tuturor motivelor expuse de către procuror.

Opozant criticilor invocate de recurent privitor la aprecierea declarațiilor martorilor și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit notează că dezacordul cu aprecierea probelor a servit obiect de examinare și în instanța de apel prin apelul procurorului împotriva sentinței, astfel reiterarea acestor argumente în ordine de recurs nu pot întruni necesitatea casării deciziei instanței de apel și nu sunt susceptibile de a susține temeiul de drept invocat, întrucât dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu reprezintă unul din temeiurile de drept prevăzute pentru declararea recursului ordinar.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei și în acest sens Colegiul penal lărgit evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și

dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit reiterează că, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate -ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază critic argumentele recurentului, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

În context, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel, analizând probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate de prima instanță, verificate și reapreciate de instanța de apel, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Pelevaniuc M. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, deoarece nu s-a stabilit fapta infracțiunii, pronunțând o sentință de condamnare în privința inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Lecturând conținutul deciziei, Colegiul penal lărgit a stabilit că concluziile instanței de apel sunt bazate pe analizarea și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză descrise în decizia instanței de apel (f.d. 182-185, vol. VII), dintre care Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a evidențiat că *starea de ebrietate* a unei persoane nu poate fi stabilită prin declarațiile martorilor și a unei concluzii teoretice, calculată după principiul unui eventual posibil consul de alcool al experților. Or, potrivit concluziilor experților din raportul de expertiză medico-legală nr. 411 din 23.11.2016, rezultă că în realitate calculul este mai complex, deoarece și factorii precum sexul, toleranța individuală și durata consumului joacă rol, viteza de absorbție în sânge depinde de foarte mulți factori (concentrația alcoolului etilic, prezența și cantitatea

alimentelor, particularitățile genetice de metabolism, funcția hepatică și conținutul gastric). De aceea de a stabili cu certitudine ora consumului băuturilor alcoolice, reeșind din faptul că odată cu absorbția se include și faza eliminării, obiectiv și argumentat nu este posibil.

Astfel, instanța de apel verificând temeinicia soluției primei instanțe, în conformitate cu probele prezentate de părți, întemeiat a constatat că concluzia instanței de fond privind constatarea vinovăției lui Pelevaniuc Maxim în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4) și art. 264 alin. (4) Cod penal, ca fiind comise în stare de ebrietate alcoolică avansată, este bazată doar pe presupuneri și nu pe probe veridice care ar fi fost prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursurile declarate sânt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

Referitot la recursil ordinar declarat de către avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului

Colegiul penal subliniază că din textul recursului declarat, autorul semnalează ca temeiuri de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma criticilor aduse de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de

corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul atestă că art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa cu închisoarea de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani, iar art. 163 ali. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea de până la 4 ani.

Instanța de apel, casând sentința primei instanțe în latura penală, rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, i-a stabilit inculpatului pedeapsă în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, de 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, soluție bazată pe circumstanțele cauzei, fiind în conformitate cu prevederile art. 7, 75-78 Cod penal.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Circumstanțele cauzei denotă că fapta săvârșită de Pelevaniuc Maxim s-a soldat cu urmări prejudiciabile ireversibile, manifestată prin pierderea unei vieți omenești, iar succesorul părții vătămate, Deleu Neli, a solicitat la faza judecării cauzei în apel pedepsirea mai aspră a inculpatului.

Având în vedere circumstanțele nominalizate, precum și faptul că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave, de personalitatea inculpatului, anterior fiind judecat pentru infracțiuni similare, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii, pe care ultimul o va executa în instituția penitenciară de tip semiînchis.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, de către succesorul părții vătămate, Deleu Neli și de către avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Pelevaniuc Maxim Xxxxx**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 august 2020**.

Președinte:

Guzun Ion

Judecători:

Craiu Nicolae

Burduh Victor

Filincova Svetlana

Bejenaru Iurie